

க. - பா. ஏகமூர்த்தி—வ்யாக்யாதங்கள்.

விட்டிருக்குமோ? என்னில், - [ஞாலமுண்ணியிருந்த] - ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகார ரகுகன். [எந்தை]-
அந்த ரகுகனைத்தாலே என்னை எழுதிக்கொண்டவன். [ஏகமூர்த்திக்] - அத்விதீயமான திருமேனி
யையுடையவனுக்கு. [ஏகமூர்த்திக்கு - பூசம் சாந்து என்னெஞ்சமே] - "ஸ்வபூமாய" (ஸ்ர்வகத்
த) என்கிற திருமேனிக்கு இது சேருமே? (2)

மூன்றும்பாட்டு.

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகிஜங்கபூதமாய் இரண்டேடராய் அநவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுள்துயின்ற நாராயணனே! உன்
ஆகமுற்றமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்தே.

ஆ. — (ஏகமூர்த்தி.) அப்ராக்குநதநித்யனித்த திவ்யரூபபிஸிஷ்டனாய், ஸ்ரீவைகுண்ட
சிலபனாய்க்கொண்டு ப்ராக்குநிமஹத்தரிவிதாஹங்காரமந் ப்ராப்ருதிகரண பஞ்சபூதசந்த்ரஸூர்
யாகி பதார்த்தங்களுக்கும் ததந்தர்வர்த்திசேதநஜாதத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், அவற்றினுடைய
ஸ்திதபர்த்தமாக அந்தர்யாமிதயாவஸ்திதனாய், ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரகுகனார்ந்த
மாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி நாகபர்யங்கபராயியாயிருந்த நாராயணனே! உன்
திருமேனிக்கு அபேக்ஷிதமான ஸர்வபோக்யங்களும் நான் உன் திறத்துப்பண்ணும் ஸ்மருதி
நீர்த்தநாகி வ்ருத்திகளையர்கக் கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய மஹாகுணத்தை அதுபலித்து
என்னுடைய க்லேஸமும் தீர்ந்தேன் என்கிறார்.

ஒ. — மூன்றும்பாட்டில், தம்மோட்டை ஏவம்விதப்ரணயத்தால் எம்பெருமானுக்கு
உண்டான கார்த்தார்த்தம் சொல்லுகிறார்

[ஏகமூர்த்தி என்று தொடங்கி.] - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஸ்வானந்தானமான திருமே
னியையுடையயாய், ப்ராக்குநிமஹான்களையும் த்ரிவித அஹங்காரத்தையும் மநஃப்ரபூதிகர
ணங்களையும் ஐந்துபூதங்களையும் சந்த்ர ஸூர்பாதிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றினுடைய நாரண
ர்த்தமாக அவற்றுக்கு ஆத்மாவாய். [நாகம் என்று தொடங்கி] - உன்னுடைய ஸ்ருஷ்டாரணபர்த்த
மாகிக்கு ஸமாபூயனீயனாகக்காகத் திருப்பாற்கடலின் நடுவே திருவக்கிராமுவாஸ்திமேயி
தானாக கண்வளர்ந்தருளி ஸயஸ்தஜர்த்துக்கள்வக்கலினும் அதுகா ஸரீரணுகனினே! உன்னு
டைய திருமேனிக்கு வேண்டும் நாகபோஷகாதிகனெல்லாம் என்னுடைய மநஃப்ரபூதிகளின்
யாகக் கொண்டு உன்னுடைய மநஸ் சித்ததுகமாயிற்றே; [ஆவி அல்லல் மாய்த்தே] - நான்
சித்ததுகனென் என்றுமாம்.

ப. — அநந்தரம், ஸர்வாத்மலாவாதியான வந்தஸ்யம்ப்ர தந்ததயுணாயக உன் வடிவ
தை இப்படியதுபலித்து என் ஆத்மாவானது சித் ப்ராக்குநதுகம் திரப்பெத்தே என்கிறார்.

மீளாக அர்த்தம் அருளிச்செய்தது. 'நெஞ்சமே' என்ற ஸ்வரத்துக்கு ஸாவம் - 'ஸ்ர்வகந்த' இய்யாதி. 'சேரு
மே' - 'சேருமே' சேராதென்றபடி பாட்டிலே அடிதோறும் 'ஏ' என்கிற இது - ஸ்வரத்திலே. ஸ்வரத்து
வெவ்வேறுபடுகலி. நானித்யாதி. ஏகமூர்த்திக்கு - என்னெஞ்சமே - பூசம்சாந்து, என்னுடைய வாசகம்செய்
முறியிடு புணையுக்கண்ணி அடிதேச வான்மட்டமையும; என்னைப்புகச்செய்கையெ - தேவனை அணி
கலத்து இத்தயுக்கி. (3)

ஏகமூர்த்தி-(ஸூக்தமசிதசித்திஸிஷ்டமாய் “ஏகமேவ” என்கிறபடியே) காரணரூபத்
தையுடையனாய், இருமூர்த்தி - (அந்தஅவ்யக்தகார்யமான) மஹாத்மாங்காரங்களை வடிவாக
வுடையனாய், மூன்றுமூர்த்தி - (“ஸூக்திகொராஜஸுஸெவகாஸிஸூக்தியாஜிஹாநு” என்றும்,
“வெகாரிகஸெவஜஸுஸுஹிதாதிஸெவகாஸிஸு” என்றும் அந்த மஹாத்மாங்காரங்களி
னுடைய த்ரைவித்யேஹைவான) ஸத்த்வரஜஸ்தமோரூபகுணத்ரயவைஷம்யங்களை ப்ரகாரமாக
வுடையனாய், பலமூர்த்தியாக-(வைகாரிககார்யமான) ஏகாதேஸந்த்ரியங்களை ப்ரகாரமாகவுடை
யனாய், ஐந்துபூதமாய் - (பூதாதிபான தாமஸாஹங்காரகார்யங்களான) பஞ்சபூதங்களை ப்ரகாரமாக
வுடையனாய், இரண்டுசுடராய் - (அண்டாந்தர்வர்த்தியான வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு உதாரண
மான “ஸூக்தியபூதரூபிஸு” என்றுசொல்லப்பட்ட) சுடரிரண்டையும் வடிவாகவுடையனாய்,
அருவாகி - (அவற்றுக்கு அந்தராத்மதயா அதுப்ரவேஸித்து) ஸூக்தமபூதனாய், (ஸ்ருஷ்ட
மான ஜந்துக்களினுடைய ரகஷணூர்த்தமாக), நாகம் - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, ஏறி - ஏறி,
நெக்கடலுள் - திருப்பாற்கடல்நடுவே, துயின்ற - கண்வளர்ந்தருளி, நாராயணனே - (இந்த
அந்தராத்மத்வத்தாலும் ஸமுத்ரஸாயித்வத்தாலும் ஸித்தமான) நாராயணஸப்தத்துக்கு வாச்ய
னவனே! (கீழ்ச்சொன்ன ப்ரக்ரியையாலே), உன் - உன்னுடைய, ஆகம் - வடிவையும், முற்
றும் - (என்ஸகலகரணங்களையும் உனக்கு ஸர்வாலங்காரமுமாகக்கொண்ட) அழகையுமெல்லாம்,
அகத்து-என் நெஞ்சுக்குள்ளே, அடக்கி-கபலீகரித்து அதுபலித்து, அவி-என் ஆத்மாவானது,
அல்லல் - (கீழிற்றிருவாய்மொழியிற்பட்ட) துக்கத்தை, மாய்த்ததே - போக்கப்பெற்றதே!

‘பலமூர்த்தி’ என்னுமளவும் - பர வ்யூஹ விபவ விக்ரஹங்களைச் சொல்லி, ‘ஐந்து
பூத மிரண்டுசுடர்’ என்கிற இடம் - ஸீலாவிபூதிஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பாரு முனர்;
அதில், ஸர்வப்ரதானமாய் ப்ராப்யமாகையாலே அத்விதீயமான வாஸுதேவமூர்த்தியாய், அது
தான் ஸாந்தோதிதநித்யோதித பேதத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு இருமூர்த்தியாய், நித்யோ
திதவேஷந்தான் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தபேதத்தாலே மூன்றுமூர்த்தியாய், அவைதாம்
கேஸுவாதி த்வாதஸமூர்த்தியாயும் தஸாவதாரரூபமாயும் பலமூர்த்தியாயிருக்கு மென்றபடி.

இ—மூன்றும்பாட்டில், தம்மோட்டை எவம்னிதப்ரணயத்தாலே அவன் க்ரு
தார்த்தனாபடி சொல்லுகிறார்.

[ஏகமூர்த்தி] - தம்மை இவ்வளவாக்க அவன்பண்ணின உயக்தம் சொல்லுகிறது.
“ஸூக்தேவ” என்ற இவையிலலாத அன்றும் தான் உளனாய்த் தன்உண்மையாலே இவற்றினு
டைய ஸத்ஸாவத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலை. ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்புத்தகல்வா
னா நாரணவிக்ரஹத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [இருமூர்த்தி] - ஸ்ருஷ்ட்யந்நபுகனாய் ப்ரக்ருதி
மஹாஸக்தி ஸரீரமாகக்கொண்டு நிற்கிற நிலை. [மூன்றுமூர்த்தி இத்த்யாதி]-திரிவிதஅஹங்காரங்
களையும் ஸாத்விகஅஹங்காரகார்யமான ஏகாதேஸந்த்ரியங்களையும் தாமஸஅஹங்காரகார்ய
மான ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களையும் தனக்கு ஸரீரமாகவுடையான். [இரண்டுசுடராய்] - “ஸூக்தி
யபூதரூபிஸுஸெவகாஸிஸூக்தியபூதரூபிஸு” என்கிறபடியே ரக்த்ரஸூரியர்கள் கார்யவர்க்
கத்துக்கு உபலக்ஷணம். [அருவாகி] - “கஸிபூதா, தபேவாதூபுரலிஸு” என்கிறபடி.
யே; இவற்றினுடைய நாரணூர்த்தமாக அந்தர்யாமியாய். அகித்யாதத் சொல்லிற்றுகில், அரு
வென்று ஆத்மாவைச் சொல்லிற்றாலோ வென்னில்,— “கதேததீவெதாததூதூதூபு
லிஸு” என்று ஜீவாத்ர்யாமிக்கு அதுப்ரவேஸமாகையாலே அதவும் சொல்லிற்றாயிற்று.
[நாகம் இத்த்யாதி] - ஸ்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸமாபுரணீயனாகக்காதத் திருப்பாற்
கடலின்நடுவே திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளினவனே! [நாராயணனே] - இப்படி

உ-பா. ஏகமூர்த்தி—வ்யாக்யாதங்கள்.

ஸர்வகாலமும் ஒக்க அதுக்ரஹஸீலனாகைக்கு அடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. [உன் ஆகமுற்றும் அகத்தடக்கி]-இதுக்கு ப்ரயோஜனம் உன் திருமேனிக்கு வேண்டும் போகோபகரண மெல்லாம் என்னுள்ளே யாம்படி பண்ணுகை; அதைச் செய்து. சாந்து பூமாலை பரிவட்டம் ஆபரணம் இவையெல்லாம் என்னுள்ளேயாம்படி பண்ணி. [ஆவி அல்லல் மாய்த்ததே] - உன் திருவுள்ளம் நிர்த்துக்மாயிற்றே; 'ஒருபடி கரைமரம் சேர்க்கவல்லேனே' என்று இருந்த உன் திருவுள்ளத்தில் பாகுபாகு கெட்டு க்ருதார்த்தனானயே! என்கிறார். என்னுடைய நெஞ்சின் துக்கம் ஒருபடி போயிற்றே என்றுமாம். அவன்ப்ரணயிதவம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலே, அவனுடைய துக்கநிலையையே பொருளாக அமையும். இதைப் பர வ்யூஹ விபவங்களைச் சொல்லிற்றாக நிர்வஹிப்பாரு முண்டு.

நாடு. — மூன்றும்பாட்டு. 'இத்தலையை உனக்காக்கி அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கியே' என்கிறார்.

[ஏகமூர்த்தி] - "ஸுஷோபஸோரெஜ்யேஷு குலீசு" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஹஸீத்) என்கிறபடியே - ஸ்ருஷ்டேஃபூர்வகாலத்திலே இதம்ஸப்தவாச்யமாய்க்கிடந்த ப்ரபஞ்சமடைய அழிந்து ஸதவஸ்தமாய் ஸக்த்யவஸ்த ப்ரபைபோலே இவையடையத் தனபக்கலிலே கிடக்கத் தானொருவனுமேயாய் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. * (ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்புத்தை ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.) ஆக, ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாயிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. [இருமூர்த்தி] - ப்ரக்ருதமஹான்களிரண்டையும் கடாக்கித்துக்கொண்டு அவற்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது. கார்யகாரணங்களிரண்டையும் தனக்குத் திருமேனியாகவுடையனாயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது; இரண்டுக்குமுண்டான அண்மையைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. அவ்யக்தத்தினுடைய வ்யக்ததையையே மஹானுகிறது. [மூன்றுமூர்த்தி] - த்ரிவிதாஹங்கார ஸாரனாயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது. ஸாத்த்விகமாயும், ராஜஸமாயும், தாமஸமாயும் மூன்றுவகைப்பட்டிதே அஹங்காரந்தான் இருப்பது. [பலமூர்த்தியாகி ஐந்துபுதமாய்] - கீழ்ச்சொன்ன அடைவன்று இங்குச் சொல்லுகிறது. ஸாத்த்விகாஹங்

மூன்றும்பாட்டு - 'ஏகமூர்த்தி' இத்யாதி. "ஆவியல்லல்மாய்த்ததே" என்றத்தைக் கடாக்கித்து அவதாரிகை - 'இத்தலையை' இத்யாதி.

'ஏகமூர்த்தி' என்று - அவிபக்ததமஸ்ஸோடேகடியிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. 'ஏகமூர்த்தி' என்றதுக்கு ப்ரமாணமாக - "ஸுஷோபஸோரெஜ்யேஷு குலீசு" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஹஸீத்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். 'ஸதேவ' இத்யாதி - அஸ்யாச்சந்தஃ—அக்ரே - ஸ்ருஷ்டேஃபூர்வகாலே, இதம் ஐகத், ஸதேவஸீத் - ஸச்சப்தவாச்யமேவாஸீத்திதி. சக்த்யவஸ்தப்ரபை-பொடிமூடின தணல். ஸக்த்யவஸ்தப்ரபை யென்றும், விகாஸாவஸ்தப்ரபையென்றும் - ப்ரபை த்விவிதம். அதில், ஸக்த்யவஸ்தப்ரபையாவது - நிறுபுத்த அங்காராவஸ்தையைச் சொல்லுகிறது. விகாஸாவஸ்தப்ரபையாவது - ஜ்வாலாவஸ்தப்ரபையைச் சொல்லுகிறது. தானொருவனுமேயாய் நிற்கும் நிலையை - "தம ஆஸீத்" என்கிற அவிபக்ததமஸ்ஸாரீகனாய் நிற்கும் நிலை யென்றபடி. ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாயிதி - 'இருமூர்த்தி' என்றதொடக்கி ஸ்ருஷ்டி ஐகச்சொல்லுகிறாணையாலே, கார்யோந்முகாவஸ்தையைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. 'ப்ரக்ருதிமஹான்களிரண்டையும் கடாக்கித்துக்கொண்டு' என்றது - விபக்ததமஸ்ஸையும் அக்ராத்நையும் அவ்யக்தத்தையும் அவிபக்ததமஸ்ஸான மூலப்ரக்ருதிக்குள்ளே அந்தர்ப்பலிப்பித்து; ஆக, ப்ரக்ருதியும் தக்கார்யமான மஹாநுகிறது இரண்டையும் கடாக்கித்துக்கொண்டு என்றபடி. கடாக்கித்துக்கொண்டு-முன்னோட்டுக்கொண்டு. விவ

* குண்டலிதம் க்வாசித்த மென்பர்.

